

[Udenrigsministeren.]

Med Hensyn til Landsdelens politiske Fremtid — jeg mener hermed den politiske Status, vi maa ønske, naar den britiske Besættelse engang i Fremtiden ophører —, er det endnu for tidligt for mig at fremsætte en Udtalelse i det høje Ting. Der er for mange Faktorer, hvis Ukendthed gør det vanskeligt eller rettere umuligt for mig i Dag at komme med positive Udtalelser om Fremtiden ud over, hvad Statsministeren allerede ved tidligere Lejlighed har sagt. I øvrigt vil det sandsynligvis vare endnu en rum Tid, inden en egentlig Fredsslutning med Tyskland kan finde Sted, om dette da nogen Sinde sker. Det skulde give os Mulighed for nærmere Overvejelse. Men jeg tror, det vil være lidet formaalstjenligt paa det nuværende Tidspunkt her i Tinget at indlade sig i en Drøftelse af en fremtidig Ordning eller i det hele taget af de Muligheder, Fremtiden bærer i sit Skød.

Stillingen er altsaa den, at det danske Element i Sydslesvig møder stor Velvilje over for de kulturelle Ønsker og allerede har opnaaet en vis Grad af Frihed paa dette Omraade. Om de dansksindedes politiske Rettigheder forhandles der. Men Flygtningeproblemet kaster sin Skygge over Landsdelen og ind over vor Grænse. De udenrigspolitiske Forhold, der her kommer i Betragtning, er endnu langtfra afklarede. Men det betyder ikke, at vi skal lægge Hænderne i Skødet. Paa mangfoldige Maader kan vi hjælpe og støtte de dansksindede, ikke blot materielt og kulturelt, men ogsaa ved at yde dem Bistand til Bestræbelserne for at opnaa fuld demokratisk Frihed i deres Hjemstavn. Disse Opgaver vil Regeringen til Stadighed holde sig for Øje i Tillid til at faa Rigsdagens fulde Støtte og Medvirken til Arbejdet paa deres Løsning.

Ordføreren for Forespørgerne (Stærmose): Jeg vil gerne takke, og takke meget hjerteligt, for den fyldige Redegørelse, den højtærede Udenrigsminister har givet med Hensyn til de rejste Spørgsmaal og hele den sydslesvigske Situations nuværende Leje. Det er med en særlig Tilfredshed, vi har hørt den betydningsfulde Udtalelse om Regeringens Støtte til den Anmodning om Adskillelse af Sydslesvigs og Holstens Administration, som blev fremsat fra en meget repræsentativ Kreds af Sydslesvigere i Oktober Maaned sidste Aar. Denne Kreds af Sydslesvigere omfatter flere af de nye, reorganiserede Partier, Folkepartiet, Socialdemokratiet og de Kredse, der forsøgte at samle sig i den sydslesvigske Frigørelses-

bevægelse, og omfatter ogsaa det danske Mindretals Ledelse. Det kan altsaa siges, at den Ansøgning, der blev sendt til Feltmarskal Lord Montgomery i Oktober 1945, støttes af Folk, der virkelig kan siges at repræsentere hele den sydslesvigske Befolkning. Det er efter vor Opfattelse en meget stor Vinding i denne Sag, at den højtærede Udenrigsminister saa uforbeholdent kunde tilsige Regeringens Støtte til de Bestræbelser, der her gør sig gældende for at faa Sydslesvig og Holsten skilt.

Vi hørte ikke nogen Vurdering fra den højtærede Udenrigsminister af, hvorvidt en saadan Adskillelse endnu er opnaelig, og jeg skal heller ikke presse for at faa en saadan Udtalelse frem. Men jeg vil pege paa, at de Meddelelser, der setop nu i Dag er fremkommet om den slesvig-holstenske Landdags første Møde, jo er Meddelelser, som understreger, at det vel næppe bliver i den allernærmeste Fremtid, vi kan vente den Ændring, som den sydslesvigske Befolkning ønsker, og som Regeringen støtter.

Med Hensyn til Redegørelsen for Flygtningsspørgsmaalet er det mig ogsaa en Glæde at udtale, at der kun er ganske lidt i den højtærede Ministers Besvarelse, som jeg meget gerne saa uddybet. Det er efter vor Opfattelse en helt rigtig Bedømmelse, at Flygtningeproblemet kaster sin meget mørke Skygge ud over hele det sydslesvigske Spørgsmaal, og gør det paa en Tid, hvor vi ellers paa adskillige Felter har faaet saa meget at glæde os over. Som et konkret Eksempel paa, hvordan der kan ventes ny Tilflytning af Flygtninge i Sydslesvig, kan jeg nævne, at jeg har faaet Oplysning om, at der omkring Midten af Februar, altsaa for faa Uger siden, til Myndighederne i Husum blev anmeldt yderligere 10 000 Flygtninge, og at det blev præciseret, at man med Hensyn til Indkvartering maatte helt ned paa et Rumareal af 3½ Kvadratmeter pr. Person. Det blev i denne Skrivelse til Myndighederne i Husum anbefalet at bygge Barakker ved Siden af, at man maatte foretage en yderligere Indkvartering i private Hjem. Det er jo en ringe Tilfredsstillelse midt ind i disse Nyheder at faa oplyst, at der i samme Skrivelse er en Instruction til Myndighederne i Husum om, at man hos Parteigenossen, altsaa hos tidligere Medlemmer af det national-socialistiske Parti, skulde sørge for en særlig haard Belægning.

Der er imidlertid et Spørgsmaal vedrørende Flygtningene i Sydslesvig, som jeg meget gerne saa uddybet. Det er Spørgsmaalet om Flygtningenes Valgret.